

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. LISTOPADU 2019

Z obsahu:

O Skutcích apoštolů -
„Přejdi do Makedonie
a pomoz nám!“

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 30. října 2019
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

Svatý Leonard
z Porto Maurizio
Libor Rösner
- strana 4 -

Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (5)
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

„Manifest víry“ kardinála
Gerharda Müllera
- strana 8 -

Německá biskupská
konference kritizuje film
o Benediktu XVI.
a jeho přístupu
k pedofilním deliktům
- strana 10 -

Ukřižovaný Kristus
jako vzor duchovního
přetvoření kněze
Blahoslavená Conchita
Cabrera de Armida
- strana 11 -

Život s Bohem (8)
Raoul Plus SJ
- strana 13 -

*Začal jsem kralovat, když jsem byl ukřižován:
přitahoval jsem k sobě, jen když jsem se stal Obětí... (str. 11)*

O Skutcích apoštolů - „Přejdi do Makedonie a pomoz nám!“ (Sk 16,9-10)

Katecheze papeže Františka při generální audienci
30. října 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Při čtení Skutků apoštolů je vidět, že protagonistou misijního poslání církve je Duch Svátý. On vede šířitele evangelia a ukazuje jim cestu. Vidíme to jasně v okamžiku, kdy apoštol Pavel přišel do Troady, kde měl vidění. Nějaký Makedoňan jej prosil: „Přijď do Makedonie.“ (Sk 16,9) Lid Severní Makedonie je hrdý, že si přivolal Pavla, aby mu

hlásal Ježíše Krista. Často vzpomínám na tento krásný lid, který mne tak vřele přijal. Kéž si uchová víru, kterou mu hlásal Pavel! Apoštol neváhal a vydal se do Makedonie. Byl si jist, že jej posílá Bůh, a po silnici *via Egantia* přišel do Filip, „římské osady“ (Sk 16,12), aby tam hlásal evangelium. Pavel tam zůstal tři dny. Během jeho pobytu došlo ke třem významným událostem: 1. Evangelizace a křest Lý-

die a její rodiny. 2. Uvěznění Pavla i Sily po exorcismu vykonaném u jisté služky, kterou její páni vykořisťovali. 3. Konverze a křest žalárníka a jeho rodiny. Podívejme se na tyto tři epizody z Pavlova života blíže.

Moc evangelia ve Filipech působí především na ženy, zejména na Lýdii, obchodnici s nachovými látkami z města Thyatiry, ctitelky Boha, které Pán otevřel srdce, „takže pozorně naslouchala Pavlovým řečem“ (Sk 16,14). Lýdie skutečně přijímá Krista, je spolu se svojí rodinou pokřtěna a poskytne ve svém domě pohostinství těm, kdo patří Kristu, Pavlovi a Silovi. Máme zde svědectví o příchodu křesťanství do Evropy. Začal proces

Pokračování na str. 6

„Král je mrtev, ať žije král!“ Tato proslulá tradiční fráze pronášená v souvislosti se jmenováním nového panovníka vznikla pravděpodobně v 15. století ve Francii. Vyjadřuje odchod jednoho krále z tohoto světa a nástup jiného člověka na královský trůn. Tak to chodí v tomto pozemském světě. My křesťané však dnes slavíme mnohem většího Krále, než jsou všichni králové v dějinách dohromady! Krále, který zemřel na kříži, mrtev byl uložen do hrobu, ale již třetího dne vstal z mrtvých a je živý! Někdo by sice i o něm chtěl říci totéž, co o oněch pozemských panovnících, ale už na první pohled je zřejmé, že mrtvý Ježíš je tatáž osoba jako zmrtvýchvstalý Ježíš. Nikdo z lidí nemůže něčeho podobného dosáhnout, aspoň ne vlastními silami – k tomu by potřeboval mimořádnou milost Trojjediného Boha. A je právě společným dílem tří božských Osob celé dílo vykoupění, Ježíšova obět na kříži i jeho zmrtvýchvstání. Takový je náš Král, který jediný byl živý před počátkem věků a bude živý i po jejich skončení!

Ježíš je Králem pokoje a lásky, jak sdělil také bl. Conchitě de Armida, a chce, aby jeho vláda lásky a jednoty byla vyhlášena na celém světě. (str. 11–12) Avšak právě proto, že je Králem ukřižovaným a trním korunovaným, potřebuje svaté služebníky, kněze, kteří by byli co nejdokonaleji podobni jemu, a to především

Editorial

v trpělivém snášení kříže, chceme-li, křížů. K takovému připodobnění Ježíšovy lásky vede jediná cesta: být s Ježíšem co nejpevněji spojen. A tady již nehovoříme jen o kněžích, to se týká každého údu jeho mystického těla – Církve.

Jak spojit svůj život s živým Ježíšem? Vpusťme ho do hloubi svého srdce, aby v něm přebýval Trojjediný Bůh, vždyť klepe na jeho dveře – kdo Bohu otevře, umožní mu, aby naplnil jeho srdce nekonečným, pravým štěstím, což je nadpřirozený plod nezměrné důvěrnosti s Bohem. Tato důvěrnost nabývá na síle, když jdeme ještě dále a hledáme sebe v Bohu. (str. 13) Vždyť v jeho srdci v plnosti lásky spočíváme již před stvořením světa.

Kdo pak je naplněn Boží přítomností ve svém srdci, nemůže jinak, než přijmout za svá slova sv. Leonarda z Porto Maurizio: „Nikdy nic proti Bohu, nikdy nic bez Boha, nikdy nic, když ne pro Boha.“ (str. 4–5) Můžeme to nazvat mystikou všedního dne... A dokonalým příkladem života s Bohem a nikdy nic, když ne pro Boha, je Matka Boží, Panna Maria. I v tomto čísle Světla se o tom můžeme přesvědčit v pokračujícím rozhovoru P. Enjuta. (str. 6–7)

Vládne-li našemu srdci, našemu životu jako Král ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Ježíš, pak je naší svatou povinností také tohoto Krále co nejlépe poznávat, a protože je podstatou naší víry, tak je rovněž nezbytné svoji víru v něho upevňovat podle jeho vlastního učení. Žijeme v době, kdy se základy naší víry ztrácejí jakoby pod náspem vzniklým z třísek Ježíšova kříže – často se upřednostňuje lidská touha po naplnění smyslovosti, ustupuje se z Božích zákonů a Bohem dané přirozenosti, často v rámci jakési falešné korektnosti atd. A to všechno je v přímém rozporu s Ježíšovými požadavky na jeho učedníky, s jeho radikalitou, s níž přišel jako člověk světu ukázat, že cesta hříchu a lenosti či neochoty nést kříž je cestou vedoucí lidskou duši do věčné záhuby. A proto je důležité mít stále před očima a zvláště v srdci ony rozmlžené, ztrácející se základy katolické víry, aby živé stále prozařovaly každodenní život povstávající z těchto základů. Přirozenou oporou dnes k tomu může být „Manifest víry“ kardinála Gerharda Müllera (str. 8–10), nadpřirozeným pilířem pak intenzivní duchovní život našeho srdce v srdci Božím a častý pohled na Ježíšův kříž.

Kéž tedy ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Král Ježíš je středem našich srdcí a přetvoří je podle Srdce svého! Dovolme mu to – obdaríme tím jeho i sebe.

Daniel Dehner

Evangelista Lukáš tě na závěr svých nedělních čtení tohoto církevního roku přivedl na horu Golgotu. Co tu vidíš? Ční zde k nebi tři kříže a na nich za ruce a nohy přibitá obnažená těla. Ten, který visí uprostřed, má na hlavě naražený věnec z trnitého hloží. Na vrcholku trámu, na kterém pní, je tabulka označující, za co si zasloužil krutou a potupnou smrt: Toto je židovský král.

Je to možné, aby tato lidská troska, rozdrásaná, zkrvavená, ušpiněná a poplivaná, byla králem?

Prohlásil to naposled oficiálně, krátce předtím, před svým soudcem. Kdo se cítil ohrožen tímto jeho titulem natolik, že si vynutil jeho popravu? Sám jeho soudce, který je tu zástupcem hlavy celé říše, neshledal na tom nic trestuhodného. Vidíš je tady kolem kříže. Jsou to předáci jeho národa. Postávají tu v houfu, aby si dodali jistoty a sebedůvěry. Ti nejubožejší, kteří by se rádi vyznamenali před svými druhy, urážejí ukřižovaného rouhavými posměšky a sarkasmy, závodí mezi sebou ve svých nápadech a čekají na uznání od těch ostatních. Jejich nakažlivý příklad inspiruje i příslušníky popravčí čety. Výsměch a urážky, to nejsou projevy silných a ušlechtilých duší. To, z čeho se rodí, je spíše velkohubá nabubřelost, která má překrýt vlastní ubohost a malost. Ani v této lidsky zoufalé a beznadějně situaci Ježíš neodvolává své prohlášení.

Bezmocnost ukřižovaného krále konečně naplňuje jeho protivníky jistotou a uspokojením. Sami uznávají, že jiným pomáhal a zachraňoval je; ale nyní se jim podařilo přibít ho na dřevo, a tak zřejmě učinit konec jeho všemohoucí síle. Jejich pyšná zaslepenost nikdy nepochopí, že si tento Boží Syn a Král mohl dovolit tuto ponižující bezmocnost právě proto, že je všemohoucí. Uvědomuješ si, co to znamená i pro tebe? Není tak hlubokého ponížení, není propasti, kam tě může svrhnout člověk, není žádná tak lidsky absurdní situace, aby tam nedosahovala Boží moc.

Ježíšovy proražené nohy teď nemohou chodit od města k městu vstříc

chudým, nemocným a opuštěným, jeho přibité ruce teď nemohou žehnat a uzdravovat, otevírat oči slepým a uši hluchým. Ti, kterým tak vadila jeho dobrotivost, si ani nepřipouštějí, že by mohli sami jednou potřebovat jeho uzdravující sílu. Udělali všechno pro to, aby byl zničen; teprve až tu nebude, budou se cítit spokojeni. Počkají si ještě na tu chvíli, než konečně vydechne naposled.

Ale království tohoto ukřižovaného Krále nekončí. Není z tohoto světa. Žádná lidská síla nemůže zastavit

jeho královskou moc. Je to moc jeho všeobjímající milosrdné lásky. Pozvedni svůj zrak k těm dvěma ubožákům, kteří s ním sdílejí stejný úděl. Ten po levici proklíná svůj osud a ani tváří v tvář blížící se smrti se neostýchá připojit se k jizlivým rouhačům.

Druhému odsouzenci naopak neodvratně blížící se konec otvírá oči víry. Uvědomuje si, že se mu dostává nevýslovné cti. Svůj zasloužený výjimečný trest si odpykává po boku Nevinného. Jak neuvěřitelné mohou být situace, ve kterých dochází k rozhodujícímu setkání se samým Bohem! Chápeš přitom, jakou cestu je ochoten ujit Bůh, abys zřetelně poznal, jak je ti bezprostředně blízko? Ten lotr po pravici, primitivní, surový vrah, se z výše svého kříže dívá s úžasem na Ježíše, dívá se dolů a vidí jeho Matku a je uchvácen její dojmavou důstojností uprostřed velkého bolu. A tak se stává prvním z nekonečné řady těch, kteří svou spásu najdou v pohledu na ukřižovaného Krista.

Jeho beznadějný konec se náhle stává začátkem nečekané, nekonečné blaženosti, protože uvěřil v královskou moc pokořeného Krále. Ještě dnes! Čím jsou po tomto královském příslibu všechny ty nevýslovné bolesti a kruté křeče? Ty nelitostné údery, které mu přerážejí údy, jej uvádějí do království světla.

Poklekni k patě Kristova kříže a vzdej hold nejvyššímu Králi. Nepřestávej děkovat za jeho velkou lásku, s jakou ti dává poznat, co to doopravdy znamená, že jeho království není z tohoto světa.

Triumf pokořeného Krále

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Ještě dnes budeš se mnou v ráji.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Sam 5,1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“

Přišli tedy všichni přední mužové izraelské ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2. čtení - Kol 1,12-20

Děkujeme Bohu Otci, že vás uschovil k účasti na dědictví věřících ve světě. On nás totiž vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

On je věrný obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm.

A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Dokončení na str. 5

Věříš teď svému Králi? Jsi připraven věřit mu v každé podobě a v každé situaci? Královskými insigniemi tohoto Krále jsou hřeby, koruna z trní a probodené Srdce. Nyní máš jistotu, že ať tě drtí cokoliv, tvůj Král je po tvém boku a snáší stejná muka. Čeká jen na tvé zvolání: *Pane, rozpomeň se na mne!* Přidej k té prosbě za sebe i vroucí modlitbu za ty, kteří nic nechápou a rouhají se Králi milosrdné lásky: *Pane, rozpomeň se také na ně, až přijdeš do svého království!*

Bratr Amadeus

Svatý Leonard z Porto Maurizio

Svatý Alfons z Liguori ho nazýval „největším misionářem století“. Zanechal za sebou nescíslné množství obrácených a smířených s Bohem, podle kronikářů připomínala města, v nichž vedl lidové misie, starodávné Ninive, jež uposlechlo Jonášova varování a od základu změnilo svůj život. Jeden kněz – a kolik toho z milosti Boží dokázal! Stačila mu k tomu neochvějná víra a bezvýhradná odevzdanost jedinému Bohu.

Po narození 20. prosince 1676 v italském přístavu Porto Maurizio byl malý Casanuovo pokřtěn jmény Pavel Jeroným (Paolo Girolamo). Ve dvou letech přišel o matku, otec se brzy oženil a jak to často nebývá, macecha Marie Riolfo svého nevlastního syna měla opravdu ráda a brala ho jako vlastního. Bezpochyby v tom vedle dobrého srdce hrála roli i její víra. Vůbec víra v domácnosti majitele obchodní lodi Dominika Casanuovy, víra žitá a praktikovaná, byla hybnou silou rodiny: jedna ze sester pozdějšího světce vstoupila ke klariskám, dva bratři stejně jako on k františkánům.

Už jako chlapec projevoval Pavel Jeroným sklony k misionářské činnosti – shromažďoval u jedné kapličky své kamarády, modlil se s nimi růženec a promlouval k nim o duchovních věcech. Ve 13 letech odešel do Říma, původně začal studium medicíny, ale záhy přešel na teologii a zdálo se, že z něj bude jezuita. Během studií teologie ale učinil další přestup – v říjnu roku 1697 přešel k františkánům. Složil sliby, přijal jméno Leonard a v roce 1702 i kněžské svěcení.

Nesmírně toužil vydat se jako misionář do daleké Číny, jenže onemocněl tuberkulózou a na zemi mandarinů musel zapomenout. „Vaše Čína bude v Itálii,“ utěšoval ho kardinál Coloredo. Vůbec netušil, co vše se za těmito slovy bude skrývat, netušil, jak tělesná nemoc jednoho může mít vliv na duchovní zdraví tisíců jiných.

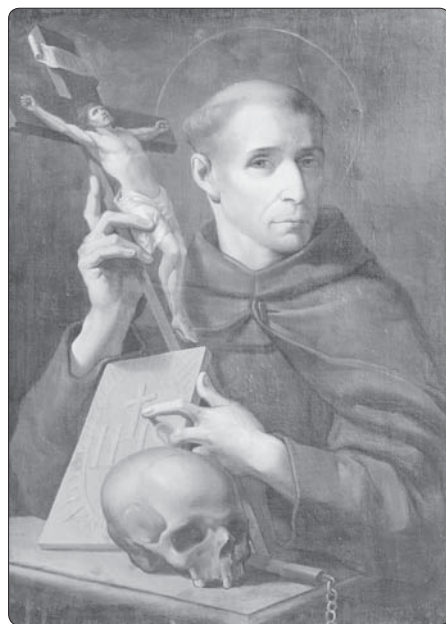
Leonard se tuberkulózy ne a ne zbavit, nepomáhala žádná léčba. Až jednou svěřil sebe sama Panně Marii se slibem, že pokud se uzdraví, dá se beze zbytku lidem této země, bude jim hlásat radostnou zvěst. A skutečně se uzdravil. Započal 43 let trvající apoštolát, díky němuž se měnila tvář země na Apeninském poloostrově a díky němuž se Leonardovi přezdívalo „Apoštol Itálie“. Vždyť to, co se

během jeho misijní činnosti s lidmi dělo, přesahovalo veškerá pomyšlení.

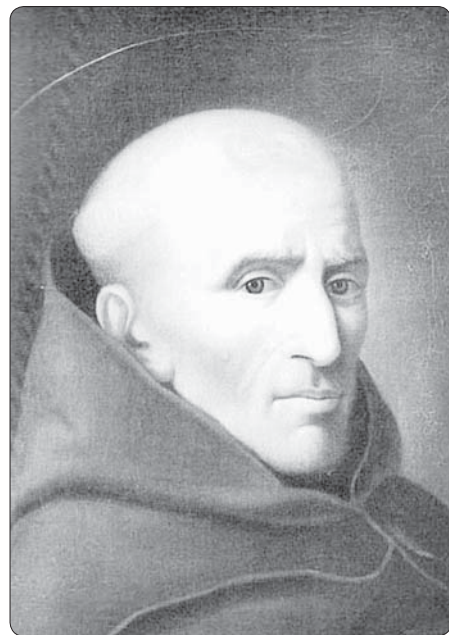
Sám papež Benedikt XIV. navštěvoval jeho kázání a jeho předchůdce na Petrově stolci Klement XII. pověřil věhlasného kazatele kardinála Francesca Bernardoniho, aby mu o Leonardově činnosti podal zprávu. „Nikdy v životě jsem neslyšel horlivějšího kazatele,“ referoval ohromený Bernardoni. „Dojem, jaký ve mně zanechal, se nedá vůbec popsat. Když jsem ho poslouchal, nemohl jsem zadržet slzy,“ přiznával se.

Slzy pokání ronily desetitisíce jiných – bez přehánění. Lidé se obraceli přímo na místě, desítky, stovky. Zápal, s jakým P. Leonard kázal, nadšení pro Boží věc, nezlomná víra, schopnost poznat, co se děje v lidských srdcích, a až neuvěřitelná přesvědčivost jeho slov způsobovaly, že pukaly i ty nejtvrdí skořápky uzavírající v sobě srdce hříšníků.

Obvykle trvaly jím vedené lidové misie 15 dní, s posledními slovy zbožného františkána však zdaleka neskončily, ale dostávaly se do druhé fáze. P. Leo-

Svatý Leonard z Porto Maurizio

Svatý Leonard z Porto Maurizio

nard, případně i jeho druh P. Hilarius de Laigueglia několik dalších dní zpovídali davy penitentů, kteří toužili po smíření s Věčnou Láskou. Ne hodin, skutečně několik dní. Nebyla to nějaká ojedinělá událost, byl to jev, který provázal P. Leonarda, kamkoliv zavítal, po celé čtyři dekády jeho misionářské činnosti, prakticky v každé vísce, městečku či velkém městě. Připomínalo to slavné postní období léta Páně 1231 v Padově, kde sv. Antonín během šesti týdnů dočista proměnil obyvatelstvo tohoto města; připomínalo to Ninive po Jonášově výzvě k obrácení – tak to ostatně psali doboví kronikáři. Kázal zvláště i vojákům, námořníkům, ba dokonce i vězňům či galejníkům v přístavu Civitavecchia. „Nikdy nic proti Bohu, nikdy nic bez Boha, nikdy nic, když ne pro Boha,“ měl ve zvyku říkat.

Počínání P. Leonarda Casanuovy doprovázely zázraky, ale to nebyl důvod, proč lidé docházeli k jeho kazatelně. Nepřicházeli v dychtění po nadpřirozených jevech, přitahovala je osobnost kazatelova, hlavně však to, co vycházelo z jeho úst. Hltali jeho slova, nemohli se jich nasýtit. „Má kázání nejsou krásná, jsou ale krásnými pravdami,“ prohlašoval. Proto jim nešlo odolat. Když je ještě navíc P. Leonard doprovázel za světla pochodní v potmělém chrámu mrskáním se dýtkami či vkládáním ruky do plamene pochodně, aniž by měl tendenci dělat se zajímavým, jen to celkový dojem umocňovalo.

Zmínil-li jsem tělesnost tohoto neobyčejného misionáře, je nutný dovětek, že ji podroboval tuhé kázni. Už jako novic slyšel P. Leonard vzorným dodržováním řádových regulí, nyní v tom nejenže pokračoval, ale ještě svou kající praxi prohloubil. Spával na holé zemi, a když napíšu, že jedl poskrovnu, nevystihnu až tak úplně realitu. Jedl totiž ještě méně než poskrovnu. Každou misií předcházely jeho intenzivní modlitby před svatostánkem o výmluvnost v Duchu Svatém, aby se mohl jako služebník neužitečný stát nástrojem k obrácení mnohých, k jejich návratu do Otcova domu.

K modlitbě a účtě k Nejsvětější svatosti ustavičně vyzýval taktéž své posluchače, zaváděl celodenní adorace, při nichž se kostely plnily obrovským množstvím lidu, pokud ovšem nekázal pod širým nebem, aby slyšeli také ti, co se do kostela nevešli. Povzbuzoval je k časté účasti na mši svaté i k častému svatému přijímání. „*Kdyby nebylo slunce, jaký by byl svět? Ubohý, velmi ubohý! Vše by bylo jednou velkou temnotou, hrůzou, vše by bylo neplodné a největší bídou. A kdyby nebylo mše svaté, co by bylo s námi? Jak bychom byli nešťastní! Všech dober bychom byli zbaveni, byli bychom naplněni zlem, byli bychom cílem všech blesků Božího hněvu,*“ velebil možnost prožívat mši. „*Co se díváte, když vám říkám, že mše svatá je tím nejvznešenějším dílem? Zdá se vám málo ohromující to, co dokáže způsobit několik slov obyčejného kněze? Který jazyk andělský nebo lidský by dokázal objasnit tak nesmírnou moc? Kdo by kdy mohl předpokládat, že hlas člověka, který ze své vlastní přirozenosti nemá moc zvednout ani stéblo slámy ze země, má díky Boží milosti moc tak udivující, že dokáže způsobit, aby Boží Syn sestoupil z nebe na zem?*“

Lásku k Božimu Synu šířil i jinak: Stejně jako sv. Bernardin Sienský šířil pobožnost ke Jménu Ježíš, díky němu si lidé začali psávat Ježíšovo jméno na dveře či veřejně svých domovů. Jako ctitel Panny Marie, k níž lnul od malička, učil lidi milovat Matku Boží. Sám se od svého uzdravení na přímělu Nejsvětější Panny považoval za její chodící vótum. A byl to údajně on, kdo přišel jako první s myšlenkou vyhlásit dogma o Neposkrvněném početí. Stal se též velkým propagátorem modlitby křížové cesty, od Svatého stolce získal

povolání, aby františkáni mohli zakládat křížové cesty i mimo své konventy. Sám jich v různých italských kostelech zřídil plných 576! Na výzvu papeže Benedikta XIV. tak učinil i v římském Koloseu. Založil rovněž několik nových řádových domů, protože jeho příklad přitahoval mladé muže toužící stát se členy františkánské řeholní rodiny.

V roce 1744 jej Benedikt XIV. vyslal na Korsiku, aby vedl misie na tomto ostrově, kde vládlo násilí a protiitalské smýšlení. Úspěch měl jen poloviční, Korsičané vnímali jeho činnost spíše jako politickou agitaci než hlásání slova Božího. Po půl roce proto odplul zpět do Janova.

Své poslední lidové misie vedl P. Leonard v roce 1751 v boloňské diecézi. To už byl těžce nemocný, proto mu papež přikázal, aby se do Říma nevracel jako obvykle pěšky, ale nechal se tam dovézt

povozem. Ten se však ve Spoletu rozbil, proto byl nucen ve svých 75 letech a s povážlivou nemocí v těle do Věčného města přece jen 25. listopadu dojít po svých. Spíše dopotácet se než dojít.

Vysílen dlouhými desetiletými neúnavné misionářské činnosti ve „své Číně“, nemocí a strastiplnou, 100 km dlouhou pěší anabází ze Spoleta do Říma, zemřel v klášteře sv. Bonaventury ještě téhož večera, tj. 25. listopadu 1744.

Papež Benedikt XIV. se v reakci na zprávu o skonu P. Leonarda Casanuovy vyjádřil: „*Ztratili jsme přítele na zemi, ale získali jsme svatého v nebi!*“ On sám už svá slova nemohl stvrdit podpisem na kanonizační listině. Učinil tak až Pius IX. dne 26. června 1867. Předtím ho 19. března 1796 beatifikoval Pius VI. A papež Pius XI. pak v roce 1923 sv. Leonarda z Porto Maurizio prohlásil za patrona lidových misí.

Červená středa – připomínka pronásledovaných pro svou víru

Dne 27. listopadu 2019 se také v ČR můžeme zapojit do akce *Červená středa* (#RedWednesday), veřejné připomínky pronásledovaných pro svou víru. *RedWednesday* je kampaň s heslem *Make a stand for faith and freedom* (Společně za víru a svobodu), která vznikla na britských ostrovech. Iniciativa chce propagovat víru i toleranci ve společnosti a podpořit solidaritu s oběťmi pronásledování či být hlasem proti násilí a útlaku vykonávaném ve jmé-

nu náboženství. Červená je barva krve, mučednictví; rozsvícené světlo je symbolem naděje v temnotách.

Iniciátorem je britská pobočka křesťanské organizace *Aid to the Church in Need* (v naší zemi známá především v Nizozemí založená mateřská organizace *Kirche in Not*). První ročník proběhl v roce 2016. Více o akci na adrese www.cirkev.cz/cs/cervena-streda.

-red-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Lk 23,35–43

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený!“

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak

ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen ke stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“

A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (5)

17. NEKONEČNÝ DAR BOŽÍ SKRZE BOŽSKÉ MATEŘSTVÍ

Největším darem, který existuje, je to, že Bůh dal lidské přirozenosti Ježíše Krista. Svatý Augustin to vyjadřuje tak, že mluví o předurčení: „S jakým předešlým přičiněním, ať ze skutků, ať z víry, by se mohla vypočítat lidská přirozenost, která sídlí v Kristu? Ta lidská přirozenost, která byla v člověku přijata Slovem..., jak si zasloužila stát se jednorozným Synem Božím? Nebylo to snad kvůli ctnosti (daru) téhož Slova, takže lidstvo, jakmile začalo existovat, stalo se jedinečným Božím dítětem?“ (*De praedestinatione sanctorum*, c. 15, 30–31)

Toto tajemství můžeme dobře nazvat „Vtělením Pána“ místo „Zvěstováním“. Je to Bůh, který dává sebe a lidskou podstatu Krista, kdo přijímá a zdobí tento nekonečný dar druhé Osoby Nejsvětější Trojice. A všechno se děje v tajemství myslí

a v lůně Panny Marie. A ten nekonečný dar, že se Bůh stal člověkem v Kristu, byl doprovázen jedinečným a vynikajícím darem ženy, Marie, jeho pravé Matky. Ne- ní vyššího daru ani většího projevu lásky. A to všechno pro lásku a spásu člověka. Svatý Tomáš Akvinský říká, že Bůh nemohl vytvořit vznešenější dar než sám sebe. Nejprve to bylo dáno lidské přirozenosti Krista a poté všem lidem.

A jaký je tento dar, nebo lépe krása tohoto daru? Je to sám svatý Augustin, který napsal o Kristu pravý chvalozpěv: „Krásné je Slovo Boží; krása v lůně Panny, kde neztratila božství a přijala pokoru: krásné narozené dítě Slovo, protože je stále malé, sající z prsu a nesené v náručí, nebe mluvilo, andělé mu vzdali hold, bylo uctíváno v jeslích a vždy bylo nasycené pokojem. On je krásný v nebi, krásný na zemi, krásný v náručí svých rodičů, krásný v zázracích, krásný v bičování, krásný svůdným životem, krásný nebojácny ve smr-

ti; krásný život, krásný odvážný; krásný na kříži, krásný v hrobě a krásný na obloze.“ (*Enarr. in Ps. 44,3*)

18. POVOLÁNÍ

Scéna, kterou nám Lukáš představuje, je zaměřena na to, aby byla získána od Panny Marie odpověď, „přijetí“ nebo „ano“ na něco, co bylo navrženo. Proto by se měla spíše scéna zvěstování Panny Marie nazývat *povolání Marie*, protože struktura pasáže je hlasem nebo povoláním, které čeká na odpověď, „ano“ návrhu, aby byla matkou Pána.

Slovo *povolání* pochází z latinského slovesa *voco*, což znamená povolání nebo přiřazení realitě existence nebo jakékoli formy či stavu života.

Povolání neexistuje abstraktně, ale konkrétně. Bůh je ten, který volá, a člověk ten, který odpovídá. Nechceme zde rozumět pojmu povolání v omezeném smyslu

O Skutcích apoštolů – „Přejdi do Makedonie a pomoz nám!“

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

inkulturace, který trvá dodnes. Zahájen byl v Makedonii.

Po vřelém přijetí v Lýdiině domě se Pavel a Sila musejí vyrovnat s nehostinností žaláře. Po útěše z obrácení Lýdie a její rodiny se jim dostane neútechy žaláře, kam jsou uvrženi proto, že v Ježíšově jménu osvobodili „jednu služku, která měla věšteckého ducha, a její věštění vynášelo jejím pánům značný zisk“ (Sk 16,16). Její páni vydělávali na tom, co dělají věštkyne: předpovídání budoucnosti, čtení z ruky, jako v oné [italské] písni „*Prendi questa mano, zingara* – Čti mi z ruky, cikánko“ [F. De Gregori – pozn. překl.], za což lidé platili. Také dnes, draží bratři a sestry, jsou lidé, kteří za to platí. Vzpomínám, že v mojí diecézi je jeden velký park, kde bylo nejméně 60 stolků, u nichž sedávali věstci a věstkyne čtoucí z ruky, a lidé tomu věřili a platili za to! Totéž se dělo i v dobách svatého Pavla. Páni této služby v odvetě odvedli apoštolů před soudní úředníky a obvinili je z toho, že narušují veřejný pořádek.

Co se však stalo? Pavel a Sila se dostanou do vězení, kde dojde k nečekané události. Jsou sice v neutěšené situaci, ale nestěžují si, nýbrž se modlí a zpívají Bohu chvalozpěvy. Tato chvála však uvolní osvobozující moc. Během modlitby nastane zemeřtesení, takže se zachvějí základy žaláře, rozevřou se dveře a spadnou jejich okovy (srov. Sk 16,25–26). Jako modlitba o Letnicích má také tato modlitba ve vězení zázračné účinky.

Žalářník, který se domnívá, že vězňové uprchli, chce spáchat sebevraždu, protože žalárnici tehdy za útěk vězňů platili svým životem, ale Pavel na něho mocně zavolá: „Nedělej si nic zlého! Vždyť jsme všichni tady!“ (Sk 16,27–28) Nato se žalářník zeptá: „Co mám dělat, abych došel spásy?“ (v. 30), a dostane se mu odpovědi: „Uvěř v Pána Ježíše, a dojdeš spásy ty i celý tvůj dům.“ (v. 31) V té chvíli nastává změna: uprostřed noci uslyší žalářník spolu se svojí rodinou Pánovo Slovo, bere apoštolů k sobě domů, vymývá jim rá-

ny – protože byli také bičováni – a spolu se svými blízkými přijme křest. Potom „jásal nad tím, že on i celý jeho dům uvěřil v Boha“ (v. 34), prostře stůl a uvede Pavla a Silu do svého bytu, aby u něho zůstali. Jaká útěcha! Vprostřed noci se u tohoto bezejmenného žalářníka rozzáří Kristovo světlo, které zažene temnoty; puknou okovy jeho srdce a v něm a v jeho blízkých se rozhostí dosud nepoznaná radost. Takto Duch Svatý uskutečňuje misijní poslání, a počínaje Letnicemi, je neustálým protagonistou. Vede nás dál. Je zapotřebí, abychom zachovávali věrnost povolání, které v nás podněcuje Duch, a tak šířili evangelium.

Prosme dnes také my Ducha Svatého, abychom měli srdce otevřené a vnímavé vůči Bohu i pohostinné vůči bratřím jako Lýdie, víru smělou jako Pavel a Sila a rovněž srdce otevřené jako žalářník, který se nechal pohnout Duchem Svatým.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

(jak tomu bylo před lety, s odkazem na duchovní povolání). Všechna ostatní povolání byla poté nazývána zaměstnáním. Je zřejmé, že posvátný nebo profánní charakter nepředstavuje povolání.

Bůh je ten, který volá. Pouze Bůh si může přivlastnit, aby člověku navrhl *osud* (nebo výzvu k existenci, což je skutečné povolání), který podstatně ovlivňuje celý jeho život. Obvykle však volá zprostředkovaně, skrze Boží hlasy nebo cesty.

Člověk je ten, který odpovídá, zapůjčením svého života s plnou disponibilitou na zavolání. Tato dostupnost a spolupráce se neděje pouze v prvotním rozhodnutí, ale během celého života a v permanentních dílčích rozhodnutích.

Člověk – kvůli své slabosti v poznání a v touze – musí při volbě svého povolání nebo způsobu života a při uskutečňování tohoto povolání rozlišovat a být doprovázen jinými lidmi. A potřebuje především milost. Rozumem jasně vidí, co musí dělat; ale jeho vůle je slabá na to, aby bylo možné dosáhnout toho, co se musí vykonat.

Maria si vybrala panenství a Bůh jí navrhl mateřství. Je jasné, že Bůh je ten, který zavolá, a člověk ten, který dá nebo nedá odpověď na toto zavolání. Maria žila ve svém životě ne podle toho, jak se v zásadě rozhodla, ale podle toho, co Bůh od ní žádal. Naučte se od Panny Marie žít jako ona: vždy přístupná a disponibilní k přání Boha.

19. BŮH VOLÁ ZPROSTŘEDKOVANĚ

Pouze Bůh si může přivlastnit a tvrdit, že navrhuje člověku osud, který podstatně ovlivňuje celý jeho život. Bůh volá zprostředkovaně (probuzením tohoto volání může být bolestivá událost, dobrý příklad, zvláštní světlo, které hluboce ovlivňuje vizi bytí, kázání, čtení, rozhovor s přítelem...).

V Panně Marii, aby se stala Matkou Boha, muselo dojít k nesčetným okolnostem příběhu, byla zasazena do jistého prostředí, v němž vyrůstala. Následujme to, čemu říkáme *znamení* nebo cesty povolání:

1) *Hlas krve.* Je to osobní tendence, nejintimnější touha a přednosti (šance) nebo osobní realita, která člověka prosazuje a tlačí k danému způsobu bytí, myš-

lení a jednání; stručně řečeno, směrem ke konkrétnímu způsobu života (fotbalista, herec, zpěvák...). Obvykle je to základ celého povolání. Jákýkoli návrh na takový druh života, který čelí střetu s těmi nejintimnějšími touhami, je falešný poplach, protože přestává být přátelským, instinktivním, přesvědčivým a lákavým hlasem. Rodiče a vychovatelé by měli být poučeni, aby své děti nevzdělávali či nevedli podle toho, co se jim líbí, ale pečlivě prozkoumali, jak volá krev jejich dětí nebo studentů.

2) *Prostředí.* Prostředím rozumíme osobní vztahy, které člověk pěstuje, zejména v rodině, ve škole a mezi svými přáteli. Atmosféra však obvykle obsahuje sbor hlasů, který nás žádá o různá zaměstnání nebo povolání, která s námi nekorespondují. Ve sborech hlasů je vždy *obtížné* rozeznat hlas, který označuje příslušné povolání. To vyžaduje odborné a profesionální vedení. Orientace povolání se bude snažit spojit každou osobu s politikou, náboženstvím, uměním podle nejhlubších instinktivních výzev a podle kvalit, které způsobují, že se osoba více přiklání k jednomu povolání než k druhému.

3) *Příběh.* Poukazujeme na *radosti a naděje* lidí, tj. na konkrétní historickou situaci, která vyžaduje určité povolání. Mojžíš je povolán, aby osvobodil svůj lid, protože křik nespravedlnosti došel k Hospodinu (srov. Ex 3,9–10). Dnes je předkládají různé nevládní organizace, kněží v katolických oblastech s velkou nouzí atd.

V Panně Marii došlo k určitým zprostředkováním nebo znamením povolání. Pozastavili jste se někdy v myšlenkách nad tím, co Pán vložil do vašeho života, abyste rozeznali, k čemu vás Bůh vyzývá?

20. VOLÁNÍ K ŽIVOTU

Život je předpokladem všech ostatních povolání. Bůh mluví s realitou naší bytosti. Bůh nás miloval jako první (po celou věčnost) a potom nás stvořil. Neboť láska k Bohu není závislá a není nutná, aby existovala před stvořením, k tomu, aby byl někdo milován Bohem. Boží láska je tvůrčí: nejprve miluje a poté vytváří. Stvoření je naprosto bezplatné, tajemné a osobní volání. Můžeme říci se vši jistotou: „Existuji, tedy Bůh mě miluje.“ Bible také říká, že „Bůh by nás nestvořil, kdyby nás předtím nemiloval“.

Jednoho dne ke mně přistoupil poněkud plachý člověk a řekl mi: „Nikdo mě nemiluje.“ – „To není pravda,“ řekl jsem mu, „Bůh tě miloval po celou věčnost a použil veškerou svou moudrost, všemohoucnost a lásku, abys měl tento život, a proto mi můžeš říci, co mi teď říkáš.“ A dodal jsem: „Bůh tě miloval, miluje tě a bude tě milovat.“

Žalm 39 uvádí: „Ty jsi utvořil mé ledví, ty jsi mě utkal v životě mé matky; vzdávám ti díky za tolik zázraků: za div, jimž jsem já.“ (vv. 13–14)

Panna Maria a její povolání k životu. Jestliže Bůh stvořil s láskou všechny bytosti, s jakou láskou miloval svou Matku po celou věčnost a kolik darů a krásy vložil do její existence!

V knize Příslovi je nádherný text (srov. Př 8,22–30), který na Pannu Marii poučila tradice a dokonce liturgie církve. Říká se toto:

*Hospodin mě stvořil
jako prvotinu svého díla...
dřív než povstala země...
Den po dni
jsem pro něho byla potěšením,
po celý čas jsem si před ním hrála.*

Odpověď Panny Marie na toto životní volání Boha. Marie odpověděla „ano“, aby intenzivně spolupracovala na Božích plánech, s absolutním odevzdáním se a s jedinečnou láskou a poslušností.

Tvá odpověď na volání k životu se uskutečňuje:

a) Rozvíjením potenciálu sil a předností, které Bůh vložil do tvé přirozenosti, protože jsi byl stvořen nikoli jako neměnná a dokončená bytost, ale *evoluční* a dynamická, povolána ke *konečné* plnosti.

b) Díky vám se uskutečňuje *hlas a píseň* díkyvdání všech tvorů. Věci opěvují Boží slávu, ale musíte jim dát uznání a *novou píseň* svatého života.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto:
Cien rostros de María para la contemplación.
San Pablo, Madrid 1998.
Přeložila -hk-
(Redakčně upraveno)

„Manifest víry“ kardinála Gerharda Müllera

Pokud existuje předchůdce „Manifestu víry“ od kardinála Gerharda Müllera, který vyšel v únoru 2019 po celém světě, pak je to „Vyznání víry Božího lidu“, veřejné prohlášení Pavla VI. z roku 1968.

Tehdy, stejně jako dnes, se Církev zmítala v bouři a síla samotné její víry kolísala. Pavel VI. považoval za svou povinnost znovu upevnit pilíře nauky Církve. Dnes je tím, kdo poskytuje veřejné svědectví o víře, kardinál, který byl prefektem Kongregace pro nauku víry v letech 2012 až 2017.

Kardinál Gerhard Müller se rozhodl udělat tento krok na základě žádostí „mnoha biskupů, kněží, řeholníků a laiků katolické církve, které znepokojuje stále větší zmatek v nauce víry“. Pavel VI. si pro své „Vyznání víry Božího lidu“ zvolil jako základ „Krédo (Vyznání)“ z nicejského koncilu (r. 325). Kardinál Müller si za základ pro svůj „Manifest víry“ vybral *Katechismus katolické církve*. Církev je v souvislosti se základy víry už od svého počátku neustále podrobována zkoušce, jak píše i sv. apoštol Pavel v listu Timoteovi (2 Tim 4,3-5): „*Neboť nadejde doba, kdy lidé už nesnou zdravou nauku, ale budou naopak hovět svým vášním a bude je svrbět v uších, takže si naberou plno učitelů, odvrátí sluch od pravdy a obrátí se k bájm. Ale ty buď ve všem obezřelý, snaž se zkoušky, konej dílo hlasatele evangelia, dokonale se zhostí svého poslání.*“

Kardinál Müller zamýšlí právě následujícím „Manifestem“ splnit dnes tento mandát, který dostal od apoštola jako jeho učedník.

* * *

MANIFEST VÍRY

*„Ať se vaše srdce nechvěje!“
(Jan 14,1)*

Tváří v tvář rostoucímu zmatku v souvislosti s naukou víry mě mnoho biskupů, kněží, řeholníků a laiků v katolické církvi požádalo o veřejné svědectví o pravdě o Zjevení. Nejvlastnějším úkolem pastýřů Církve je přivádět ty, kteří jsou jim svěřeni, na cestu spásy. Funguje to však pouze tehdy, když tuto cestu znají i oni a sami po ní kráčejí. I zde platí slova sv. Pavla: „*Odevzdal jsem vám tedy na prvním místě to, co jsem sám přijal.*“ (1 Kor 15,3) Dnes, když mnozí křesťané nemají už ani ponětí o základech víry, je nebezpečí zbloudění z cesty do věčného života stále větší.

Poslání Církve, kterým je přivést lidstvo k Ježíši Kristu, Světlu národů (viz *Lumen gentium* 1), je však stále stejné. V této situaci vyvstává otázka správného nasměrování, zorientování se. Podle Jana Pavla II.

je *Katechismus katolické církve* „bezpečnou normou pro nauku víry“ (*Fidei Depositum* IV). Byl napsán se záměrem posílit bratry a sestry ve víře, která byla a je ve velké míře zpochybňována a zkoušena „diktaturou relativismu“.

1. Jediný Bůh ve třech Osobách se zjevuje v Ježíši Kristu

Základní podstatou víry všech křesťanů je víra v Nejsvětější Trojici. Křtem ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého jsme se stali Ježíšovými učedníky, Božími dětmi a přáteli Boha. Rozlišování tří Osob v jejich Božské jednotě (KKC, 254) představuje základní a podstatný rozdíl mezi vírou v Boha a člověkem stvořeným k Božímu obrazu, a vírou jiných náboženství. Jiná náboženství se neztotožňují s touto vírou v Ježíše Krista. On je pravý Bůh a pravý člověk, který byl počat z Ducha Svatého a narodil se z Panny Marie. Slovo se stalo Tělem, Boží Syn je jediným Spasitelem světa (KKC, 679) a jediným Prostředníkem mezi Bohem a člověkem (KKC, 846). Proto i svatý apoštol Jan ve svém prvním listě označuje toho, kdo popírá Ježíšovo Božství, za Antikrista (1 Jan 2,22), protože Ježíš Kristus, Boží Syn, je od věčnosti sjednocený s Bohem,

svým Otcem (KKC, 663). Musíme proto odolávat opětovnému upadnutí do starověké hereze s jasným „řešením“, že Ježíš Kristus je pouze dobrým člověkem, bratrem a přítelem, prorokem a moralistou. Ježíš je v první řadě a především Slovem, které bylo u Boha, a je Bůh, Syn Otce, který přijal na sebe naši lidskou přirozenost, aby nás vykoupil, a který přijde ve slávě soudit živé i mrtvé. Jemu jedinému patří naše chvála a úcta v jednotě s Otcem a Duchem Svatým jako jedinému a pravému Bohu. (KKC, 691)

2. Církev

Ježíš Kristus založil Církev jako viditelný znak a prostředek spásy, uskutečňované v katolické církvi (KKC, 816). Dal své Církvi, která se zrodila z jeho probodeného boku, když umíral na kříži (KKC, 766), strukturu svátostí, která bude trvat až do úplného završení království (KKC, 765). Kristus, hlava, a věřící jako údy těla jsou mystickou osobou (KKC, 795), což je také důvod, proč je Církev svatá – proto, že Kristus, jediný prostředník, ji založil a udržuje jako viditelný organismus (KKC, 771). Skrze ni se vykupitelské dílo Krista zpřítomňuje v čase a v prostoru prostřednictvím vysluhování svátostí, zejména eucharistické oběti – mše svaté (KKC, 1330). Církev s pravomocí, kterou jí dal Kristus, šíří ve světě Boží zjevení, které se vztahuje na všechny prvky učení, včetně morální nauky, bez kterých nelze zachovat a vykládat spasitelné pravdy víry nebo podle nich žít (KKC, 2035).

3. Řád svátostí

Církev je „všeobecnou svátostí spásy“ v Kristu Ježíši (KKC, 776). Ona sama nezáří, vyzařuje z ní světlo Kristovo. Děje se to však pouze tehdy, když se vztažným bodem stane pravda zjevená v Ježíši Kristu, a ne názory většiny nebo „duch doby“; protože Kristus sám svěřil plnost milosti a pravdy do rukou

katolické církve (KKC, 819) a On sám je přítomen ve všech svátostech Církve. Církev není společnost, jejíž strukturu si podle své vůle vytvořili její členové. Církev má božský původ. „Kristus sám je původcem služby v Církvi. On tuto službu ustanovil, dal jí pravomoc a poslání, zaměření a cíl.“ (KKC, 874) I dnes platí varování svatého apoštola Pavla, ať je proklet každý, kdo by hlásal jiné evangelium, „i kdybychom to byli my nebo i anděl z nebe“ (srov. Gal 1,8). Zprostředkování víry je neodmyslitelně spojeno s důvěrou člověka v její ohlašovatele, kteří však v některých případech opouštějí lid, který jim byl svěřen, znejistují ho a surovým způsobem ničí jeho víru. Boží slovo jasně pojmenovává ty, kdo nenaslouchají pravdě, kdo jdou za vlastními touhami, kdo si shánějí učitele podle svých choutek, aby jim šimrali uši, protože nesou zdravé učení (srov. 2 Tim 4,3–4). Posláním učitelského úřadu církve (magisterium) je chránit Boží lid před odchylkami a ochabnutím ve víře a zaručovat mu objektivní možnost vyznávat bez omylu pravou víru (KKC, 890). Týká se to zejména všech sedmi svátostí. Nejsvětější Eucharistie je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života“ (KKC, 1324). Slavení eucharistické oběti je celé zaměřeno na důvěrné sjednocení věřících s Kristem prostřednictvím svatého přijímání. Přijímat znamená přijmout samého Krista, který se obětoval za nás (KKC, 1382). V souvislosti se svatým přijímáním tedy Písmo svaté varuje: „Kdo bude jíst ten chléb nebo pít z kalicha Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně.“ (1 Kor 11,27) Kdo si je vědom těžkého hříchu, musí dříve, než přistoupí ke svatému přijímání, přijmout svátost smíření (KKC, 1385). Z vnitřní logiky této svátosti je zřejmé, že rozvedení a civilně znouzsedání katolíci, u kterých před Bohem existuje pouze jejich svátostné manželství, jakož i křesťané, kteří nesdílejí katolickou víru plně a nežijí ve společenství s katolickou církví, nejsou disponováni přijímat Nejsvětější Eucharistii plnohodnotně (KKC, 1457); nepřivádí je to totiž ke spáse. Poukazovat na to je jedním ze skutků tělesného milosrdenství.

Vyznání hříchů ve svaté zpovědi minimálně jednou za rok je jedním z církevních přikázání (KKC, 2042). Když se

Kardinál Gerhard Müller
(foto Dr. Meierhofer)

věřící nezpovídají ze svých hříchů a nedostávají od nich rozhřešení, znemožňuje se jim přístup ke spáse; Ježíš Kristus se, koneckonců, stal člověkem, aby nás vykoupil z našich hříchů. Moc odpouštět hříchy, kterou dal vzkříšený Pán apoštolům a jejich nástupcům ve službě – biskupům a kněžím, se týká lehkých, ale i smrtelných hříchů, kterých se dopouštíme po křtu. Současná zpovědní praxe jasně dokazuje, že svědomí věřících není dostatečně formované. Bůh je vůči nám milosrdný, abychom dokázali plnit jeho přikázání a sjednotili se tak s jeho nejsvětější vůlí, a ne proto, abychom se vyhnu-li pokání (KKC, 1458). „Kněz pokračuje v díle vykopení na zemi.“ (KKC, 1589) Vysvěcení za kněze „mu uděluje posvátnou moc“ (KKC, 1592), která je nenahraditelná, protože jejím prostřednictvím se Ježíš svátostně zpřítomňuje ve svém spásném díle. Právě proto se kněží dobrovolně rozhodují pro celibát, jako „znamení nového života“ (KKC, 1579). Je to o darování sebe sama ve službě Kristu a jeho přicházejícímu království. „Svátost svěcení platně přijímá pouze pokřtěný muž.“ (KKC, 1577) „Pán Ježíš vyvolil muže, aby vytvořil sbor dvanácti apoštolů, a apoštolové udělali totéž, když si vybrali spolupracovníky, kteří měli po nich pokračovat v jejich poslání. Sbor biskupů, s nimiž jsou kněží spojeni v kněžství, zpřítomňuje a aktualizuje sbor Dvanácti až do Kristova návratu. Církev si je vědoma závaznosti této volby, kterou vykonal

sám Pán. Proto není možné svěcení žen.“ (KKC, 1577) Hledět na toto jako na formu diskriminace žen svědčí pouze o nepochopení této svátosti, která není o pozemské moci, ale reprezentuje Krista, Ženicha Církve.

4. Morální zákon

Víra a život jsou neoddělitelné, protože „víra bez skutků je mrtvá“ (KKC, 1815). Morální zákon je dílem Boží moudrosti a člověka přivádí k příslibené blaženosti (KKC, 1950). Pro konání dobrých skutků a k dosažení tohoto cíle je však nezbytné znát Boží a přirozený zákon (KKC, 1955). Akceptování této pravdy je životně důležité pro všechny lidi dobré vůle. Ten, kdo zemře ve smrtelném hříchu bez jeho litování, bude navždy odloučen od Boha (KKC, 1033). To vede k praktickým důsledkům v životě křesťana, které se dnes tak často ignorují (KKC, 2270–2283; 2350–2381). Morální zákon proto není břemenem, ale právě naopak, je pravdou, která osvobozuje (Jan 8,32); pravdou, jejímž prostřednictvím křesťan kráčí po cestě spásy a která se nemá relativizovat.

5. Věčný život

Mnozí lidé se dnes diví, jaký smysl ještě má existence Církve, když už i biskupové se stávají spíše politiky, ne hlasateli evangelia a učitelé víry. Úloha Církve se nesmí oslabovat banalitami a její náležitě místo musí být, spolu s jejím posláním, přesně stanovené.

Každý člověk má nesmrtelnou duši, která se v okamžiku smrti oddělí od těla v naději na vzkříšení z mrtvých (KKC, 366). Člověk se ve smrti definitivně rozhoduje pro Boha, nebo proti němu. Bezprostředně po smrti je každý postaven před soukromý soud, který staví život člověka do vztahu s Kristem – buď prochází očišťováním, nebo hned vejde do nebeské blaženosti, nebo hned navěky bude zatracen (KKC, 1022).

Tato poslední, děsivá možnost nastává tehdy, když člověk do poslední chvíle odmítá Boha a jeho lásku. „Bůh, který nás stvořil bez nás, nechtěl nás spasit bez nás.“ (KKC, 1847)

Věčný trest v pekle je hrozná realita, která podle svědectví Písma svatého čeká ty, kdo „zemřou ve stavu smrtelného hříchu“ (KKC, 1035).

Křesťan má vcházet úzkou branou, protože „široká a prostranná je cesta, která vede k záhubě, a mnozí se na ni vydávají“ (Mt 7,13).

Mlčet o všech těchto skutečnostech, jakož i o dalších pravdách víry, a tak učít lidi je nehorší lži a podvodem, před kterým *Katechismus katolické církve* naléhavě varuje. „Před Kristovým příchodem musí Církev projít závěrečnou zkouškou, která otřeše vírou mnohých věřících. Pronásledování, které provází její putování po zemi, odhalí »tajemství nepravosti« v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy. Největším náboženským podvodem je antikristův podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe místo Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.“ (KKC, 675)

„Pak se Bezbožník objeví a Pán ho zahubí dechem svých úst, zničí ho, až se při svém příchodu zjeví. Příchod Bezbožníka pak bude poznamenán působením Satanovým, všemožnými mocnými činy, lživými znameními i divy a také veškerými pod-

vody zla pro ty, kdo jsou určeni k záhubě, protože nepřijali lásku k pravdě, jež by je byla zachránila.“ (2 Sol 2,10)

Výzva

Jako dělníci na vinici Páně jsme všichni zodpovědní za připomínání všech těchto základních pravd víry tím, že my sami se budeme věrně přidržovat toho, co jsme přijali. Chceme povzbudit všechny, aby rozhodně kráčeli po cestě Ježíše Krista; aby vešli do věčného života zachováním jeho přikázání (KKC, 2075). Prosme Pána, aby nám dal poznat, jakým úžasným darem je katolická víra, která otevírá bránu věčného života. „Vždyť za toho, kdo se v tomto cizoložném a hříšném pokolení stydí za mne a za má slova, bude se také stydět Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.“ (Mk 8,38) Právě proto je naším posláním upevňovat víru vyznáváním pravdy, kterou je sám Ježíš Kristus. Slova sv. Pavla, apoštola Ježíše Krista, kterými napomíná svého společníka a nástupce, Timotea, platí zejména pro nás, biskupy a kněze:

„Před Bohem a před Kristem Ježíšem, který má soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám ve jménu jeho příchodu a jeho kralování: hlásej slovo, trvej na něm, ať je vhod či nevhod, vyvracej, varuj, povzbuzuj s neúnavnou trpělivostí a s péčí o učení. Neboť nađeje doba, kdy lidé už nesnesou zdravou nauku, ale budou naopak hovět svým vášním a bude je svrbět v uších, takže si naberou plno učitelů, odvrátí sluch od pravdy a obrátí se k bájím. Ale ty buď ve všem obezřelý, snášej zkoušky, konej dílo hlasatele evangelia, dokonale se zhosti svého poslání.“ (2 Tim 4,1-5)

Kěž nám Matka Boží, Panna Maria, vyprosí milost zachovat neochvějnou věrnost ve vyznávání pravdy o Ježíši Kristu.

Ve víře a v modlitbě s vámi spojený

Gerhard kardinál Müller,
prefekt Kongregace pro nauku
víry 2012-2017

Zdroj: <http://magister.blogautore.espresso.repubblica.it> (9. 2. 2019)

Německá biskupská konference kritizuje film o Benediktu XVI. a jeho přístupu k pedofilním deliktům

Německá biskupská konference se připojila k ostré kritice nového dokumentárního filmu o papeži Benediktu XVI. a jeho reakci na sexuální zneužívání v církvi. Snímek Christopa Röhla nazvaný „Obránce víry“ (Verteidiger des Glaubens) ukazuje „silně pokřivený obraz kardinála Josepha Ratzingera / Benedikta XVI.“, napsal 31. října 2019 mluvčí německých biskupů Matthias Kopp.

Německá biskupská konference vítá jakýkoli „konstruktivní přínos k odkrývání sexuálního násilí, kterým lidé dlouho museli trpět, jeho příčin a kontextu“. Právě novináři vzdálení církvi v tomto ohledu podali důležité příspěvky, čtete dále v tiskovém prohlášení, „ale v Röhlově filmu bohužel takový konstruktivní přínos chybí“.

Z filmu totiž plyne, že německému kardinálovi a pozdějšímu papeži se jednalo výlučně „o čistotu církve a kněžství, nikoli o oběti“. To je však „svévolný a chybný výklad“, protože kardinál Ratzinger / Be-

nedikt XVI. byl po desetiletí „hnací silou proti zneužívání v církvi“. Definoval zločin sexuálního zneužití nezletilých v církevním právu, při Kongregaci pro nauku víry založil zvláštní oddělení zabývající se těmito případy a propustil z duchovenského stavu více než 380 provinilých kněží. Zároveň se tento papež při apoštolských cestách začal setkávat s oběťmi těchto deliktů v církvi, na německé půdě to bylo roku 2011 v Erfurtu, což se také z filmu nedozvíme. „Dokumentární tvorba tak propásla další šanci k historicko-kritickému portrétu papeže Benedikta“, uzavírá tiskový mluvčí německé biskupské konference.

Za „snůšku polemik, polopravd a nepravd“ označil dokumentární film mnichovský publicista a Ratzingerův znalec Peter Seewald. V listu *Die Tagespost* prohlásil, že snímek vůbec nelze brát jako vážný příspěvek do diskuse. Naprosto „brutálním falšováním dějin“ je činit Ratzingera zodpovědného za hrůzné činy

zakladatele Legionářů Kristových, když naopak téměř osamoceně proti Marcialu Macielovi zakročil. Za emeritního papeže se postavil rovněž bavorský teolog Christian Schaller, zastupující ředitel řízenského *Institutu papeže Benedikta XVI.* Film ohodnotil jako „tendenční a manipulativní“, což protirečí nárokům vznášeným na dokument. Režisér zpracoval téma tak, aby z Josepha Ratzingera učinil „komplice pachatelů sexuálního zneužívání“. Rovněž vídeňský kardinál Christoph Schönborn hájil emeritního papeže z nařčení, které mu podsouvá vlašný přístup k sexuálnímu zneužívání. „Církev vděčí kardinálu Ratzingerovi za to, že roku 2001 zřídil vlastní soudní dvůr při vatikánské Kongregaci pro nauku víry, proti čemuž se tehdy v římské kurii pozvedl nemalý odpor,“ zdůraznil vídeňský arcibiskup.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
1. 11. 2019

Ukřižovaný Kristus jako vzor duchovního přetvoření kněze

Úryvek z knihy *Pán Ježíš o svých kněžích*

Abych mohl kralovat ukřižovaný, potřebuji svaté služebníky

Chci kralovat ve světě jako Král pokoje a lásky, chci, aby moje kralování, moje vláda lásky a jednoty byla vyhlášena na celém světě; chci vládnout žezlem míru, chci dát mír všem národům a všem srdcím; chci kralovat skrze Ducha Svatého.

Ale abych mohl kralovat ukřižovaný a korunovaný trním, potřebuji svaté služebníky, kteří by byli Mně podobní, kteří by byli hodni této služby. A těmito služebníky budou vždy na prvním místě moji svatí kněží, avantgarda, která Mě nezradí, nýbrž která bdí a pečuje o moje zájmy, jako by to byly jejich zájmy.

Tato čestná legie, která tvoří Církev, musí vysoko pozvednout prapor pokoje, který jsem nosil na této zemi. Moje Církev tvoří tento předvoj, pečuje o trůn svého nesmrtelného Krále. Ale moji devizou vždy byla a je láska, dobrota, pokoj, jednota, aby se všichni sjednotili v jediném Pastýři stáda, který má svou věrností oslavovat moji milovanou Církev.

Moje Srdce obnoví plně toto království v té míře, v jaké bude mít k dispozici takové kněze, jako je mé Srdce, kněze tiché a pokorné, čisté, ukřižované, svaté, kteří se obětovali pro věc svého Vladaře, který kraluje z Kříže.

Jestliže kněží chtějí obnovit mé království na světě a v duších (což má být pro kněze jeho vlastní svět), musí se podobat svému Králi, napodobovat jeho ctnosti a jeho lásku k Otcí.

Toto království bude univerzální a poroste podle svatosti mých kněží. A jestliže Já jsem kraloval na světě jen skrze Kříž, také moji kněží, moji služebníci musí mít za svůj trůn Kříž. Může selhat mnoho apoštolů s výjimkou Kříže, který je můj, který jsem přišel na svět vyučovat tím, že jsem se zřekl sám sebe. A čím více budou kněží spojeni se Mnou, tím více budou napodobovat Krále lásky, který byl předmětem výsměchu, sarkasmů, pronásledování a pokorujícího hanobení. To je totiž božská pečť

těch, kteří jsou skutečně moji, můj obraz, který není možno zfalšovat, obraz Kříže.

A jestliže všichni křesťané mají kráčet v mých stopách, tím spíše moji kněží, moji důvěrníci, moji vyvolení, tj. vybraná skupina mé Církev. Ta musí mít stejnou fyziognomii a stejné srdce jako jejich Král ukřižovaný z lásky.

Žádný kněz, který Mě bude následovat po cestě Kříže, nezahyne, všichni kněží, kteří dobrovolně a s láskou objímají Kříž, se posvěti a dosáhnou vysokého stupně spojení se Mnou. Toto je velké tajemství svatosti kněze. Kříž, to je velký protijed proti pokušením všeho druhu.

Velkým ideálem kněžské duše musí být ukřižovaný Ježíš a jedinou aspirací zde na zemi musí být napodobovat Jej, být Jemu podobný uvnitř i zevně. Ukřižovaný Ježíš: jeho kniha, jeho meditace, jeho příklad, jeho ideál, jeho láska, protože není více než bláznovství kříže, o kterém řekl Pavel, že podněcuje božskou lásku v duši. To je vzácný talisman svatého kněze: Ježíš přibitý na kříž, ukřižovaný na oltáři, především ukřižovaný ve svém Srdci s nepochopitelnými bolestmi, mystickými, ale skutečnými. K tomu musí směřovat život svatého kněze: napodobovat Ukřižovaného, který mu od věčnosti získal jeho povolání za cenu vlastní Krve, který si ho od věčnosti vyvolil mezi tisíci s nekonečným zalíbením. (CC 49, 333-337)

Začal jsem kralovat, když jsem byl ukřižován: přitahoval jsem k sobě, jen když jsem se stal Obětí

Jestliže moji kněží nenaslouchají Mně, ať slyší skrze Mne Otce, který je volá svou nekonečnou něžností, zve je, připomíná jim přijaté závazky, miluje je a chce je spasit a učinit dokonalými skrze přetvoření ve Mne.

Kéž by neodmítali jeho hlas, hlas Otce, který je také mým hlasem, ale ať mu naslouchají spíše s radostí, ať svléknou starého člověka, ať Mě napodobí a vrhnou se s odvahou do tohoto dokonalého života, aby Mě představovali zde na zemi. Ve Mně

slyší Otce skrze Ducha Svatého a s pomocí Marie Ho budou milovat, až se tak přetvoří ve Mne. Potřebuji odvážná srdce, která by nebyla váhavá, která by se nezastavovala, která by válčila se svými chybami, která by se sjednotila se Mnou, která by Mě milovala, protože láska je mocná hybná síla pro přetvoření ve Mne, která zdokonalí toto přetvoření, po kterém Otec horoucně touží a které Já jeho prostřednictvím ustavičně požaduji.

Budou-li kněží Mnou, budou na zemi tím, čím jsem byl Já: Světlem světa, aby vedlo duše k nebi; Cestou, aby je vedla k pravdě; Životem, který přináší spásu, Solí země atd.

Jsou-li Mnou, budou dělat zázraky větší než ty, které jsem vykonal Já. Ale neklamný prostředek, jak přitahovat a získávat duše, je být ukřižovaný pro svět a pro smyslové zájmy; znamená to milovat bolest, přijímat dobrovolně bez výhrad vůli mého Otce, ať už žádá jakoukoliv oběť. Jen hlas krve a bolesti přináší obrácení. Já jsem očekával triumf, oznámil jsem jej, ale on se uskutečnil teprve tehdy, až Mě duše uviděly na Kříži.

Kraloval jsem, když jsem byl ukřižován: jen když jsem se stal Obětí, přitahoval jsem k sobě; když jsem dal svůj život za duše a spasil jsem je. Proto jestliže kněží jsou druhým Mnou, musí vystoupit na Kalvárii, aby přinášeli ovoce v duších; jestliže Mi chtějí dát srdce, musí nejdříve přijmout, že budou ukřižováni a ukážou se duším na Kalvárii, tak jak jsem to udělal Já.

To je bezpečná cesta, jak získat duše: apoštolát Kříže a na Kříži: apoštolát plodný je ten, který provádějí na Kříži ti, kteří jsou na něm dobrovolně ukřižováni.

Je to apoštolát, kterému nic neodolá, který nezklame a vždy bude triumfovat, protože bolest ho zbožšťuje, protože Kříž ho oplodňuje, protože Já jsem spasil svět a všechny jsem přitáhl k sobě, když jsem byl na něj přibit.

Jestliže kněží Mi chtějí být podobní, jestliže chtějí být Mnou, chtějí-li Mi dát duše, které by Mě oslavily, ať vědí, že toto je bezpečná cesta, jak je přitáhnout k tomu, co je nadpřirozené a božské.

Kněz, který se dává v oběť, vždy spasí; kněz, který je druhým Mnou, musí vždy přijmout, že bude ukřižován. Toto ukřižování oslavuje Otce, získává odpuštění nepřátelům, uskutečňuje zázračná obrácení

a dovoluje mu dosáhnout nejvyšší svatosti. Moji kněží, kteří se dobrovolně obětují, vynořují se především hlubokou jednotou s mým milovaným Otcem a nejvyšším odevzdáním do jeho nejsvětější vůle.

Kněží, kteří se obětují z lásky k Otci a k duším, obdrží všechna bohatství, všechny poklady, které z výše svého kříže mohou udělovat duším. Jejich důvěra očistí jejich obět, protože se očistí jejich láska.

Ne všichni kněží milují kříž, ne všichni vystupují dobrovolně na vrcholy svých Kalvárií, a to je důvod, proč jejich apoštolát přináší málo ovoce: pro slabý zápal, který působí kolem sebe, protože duše nikdy nezůstává hluchá k hlasu dobrovolného mučedníka, ukřižovaného kněze.

Do kněží přetvořených ve Mne vlévám svoji osobitost, své ctnosti, své ideály a božskou sílu, kterou jsem sám zakusil. Ale potřebuji jejich spolupráci, jejich vůli, jejich přetvoření ve Mne, protože od tud čerpají hrdinství nesrovnatelné s lidskou slabostí, s přirozenými sklony člověka odmítat bolest; budou čerpat ze spojení se Mnou, z lásky k duším, kterou udělují kněžím přetvořeným ve Mne.

Kéž by moji kněží přemítali a rozjímalí o tom, že můj apoštolát na zemi měl všechnu svou sílu a všechnu svou plodnost, teprve když bylo slyšet hlas mé Krve z výše Kříže po celém světě. Kázal jsem, bojoval, dělal zázraky, vyučoval, ale s malým ovocem. Ale když jsem trpěl, když jsem se obětoval, zjevil jsem se světu z výše Kříže, všechno jsem přitáhl k sobě, jak jsem to předpověděl. Bylo zapotřebí, aby Syn Boží trpěl, protože jen Krev vykupuje, smiřuje, sjednocuje, je znamením smlouvy, která přináší spásu!

Tam na Kříži se sjednocují všechny cesty, všechny naděje, každé odpuštění, každé milosrdenství, protože tam se nachází láska, která důvěřuje a zřídá se sama sebe.

Hladovím a žízním po kněžích, kteří žijí tak, že přijímají obět. Nejsilnější žízeň, kterou jsem zakusil na kříži, nebyla žízeň tělesná, ale horoucí žízeň po kněžích přetvořených ve Mne ukřižovaného, ve Mne obětovaného, kteří by ve Mně a pro Mne přinášeli spásu duším. Duše, sen mého života, se nemohou spasit samy, potřebují učitele, vůdce! Já jsem na Kříži získal svou Církev jako odměnu za své bolesti, a když jsem viděl, jak se rodí z mého boku, žádal jsem ve své horoucí žízni svého

Otce, aby Mi dal svaté údy k mému doplnění a zdokonalení.

Žádal jsem s největší intenzitou během své agonie o kněze svaté, kněze čisté, kněze ukřižované, kněze zamilované do oběti, kteří by nehleděli na své mučednictví ani na svůj život, ale na spásu duší. Žádal jsem ukřižované apoštoly Kříže, aby tím, že jsou Mnou, druhým Mnou, přitáhli k mé Církvi celý vesmír a zachránili jej.

A nyní se podívejme blíže na jiný argument, velmi křehký a delikátní, velmi hluboký. Záhuba mnoha duší, nedostatečná a falešná zbožnost jiných a u mnoha dalších doslova spoušť, není to všechno v přímé souvislosti se svatostí kněze, s jeho obětí, s jeho velkodušností v bolesti nebo s jeho odmítáním kříže?

Jestliže jsou kněží určeni, aby Mě představovali takového, jaký jsem, jestliže skrze přetvoření ve Mne mají být druhým Mnou, jestliže mají přitahovat duše tam, kam jsem je přitahoval Já, tj. ke Kříži, budou se moci vyhnout vině, jestliže nebudou uskutečňovat tuto podstatnou podmínku mého života, být ukřižováni jako Já? Nebudou se mnozí muset stydět za svou nedostatečnou lásku k oběti, ba co více, za evidentní odmítání kříže a Boží vůle?

Kdo může říci, že dokonalost a snad i spása jedné nebo více duší není těsně spojena s přitažlivostí a svatým svazkem, který mohl kněz vytvářet kolem sebe, když se dal ukřižovat?

Nechci od svých kněží úzkostlivost, která by je paralyzovala a blokovala; ale chci, aby svaté úvahy přiměly vlažné kněze ke konkrétním předsevzetím a k novému životu v přetvoření ve Mne.

Mnoho kněží nemyslí na to, že duše jsou spojeny a sjednoceny se Mnou a že pro svou spásu potřebují mít důvěrnou jednotu se Mnou, a aby je přivedli ke spásě, musí být dokonale přetvoření ve Mne.

PUZZLE BETLÉMA, 260 - 2028 dílků.

Cena 180-500 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220. Více na www.trebicmartin.cz.

Abych zaplnil tyto nepoznané, ale skutečné mezery a abych přešel dalším, chci podnitit kněze k přetvoření ve Mne.

To není, jak jsem řekl, nějaký úkon zbožnosti navíc, nýbrž svatá povinnost, ke které se váže mnoho, velmi mnoho dalších povinností kněze ve vztahu k duším.

Strach z Kalvárie! Proč? Jestliže Já jsem po boku všech, kteří jsou v soužení, jestliže zmírňuji všechno utrpení a činím je snadným a snesitelným nebeskými sladkostmi, posilou srdce, a dokonce radostí ducha, proč se tedy bát?

Kéž by moji kněží vystoupili na své Kalvárie, zřekli se sami sebe, a budou mít pokoj, budou šťastni, budou překypovat radostí a budou podobní Mně, svému Vzoru, svému Učiteli, svému Zrcadlu, svému Ježíši. Vedle Mne, ba co více, ve Mně a uvnitř Mne se ztratí všechny strach a všechno pobouření, protože Já nikdy nezneužívám sílu duše a dokážu změřit a spočítat kříže. Avšak nebe se získává bolestí a milostí pro duše utrpením.

Jistě, když jsem řekl na kříži „Dokonalost jest“, bylo dílo vykoupení a spásy duší účinně dokonáno; ale Já jsem počítal také s kněžimi, druhými Mnou, s mými kněžimi ve Mně, jejich Hlavě. Také oni by se spolu se Mnou měli stát hlavou mystického Těla a prvními, kdo se mají spojit s jejími bolestmi a pokračovat v mém Umučení na zemi, aby dále pokračovali v pozdvížení na kříž spolu se Mnou, aby přitahovali duše a spasili tisíce světů, kdyby zde byly.

Je zde mnoho o čem rozjímat, mnoho co odčinit, mnoho co obnovit; ale slibuji také mnoho triumfů, mnoho velkodušností v mých kněžích, kteří již nyní oslavují Mne a Otce: oni zničí smyslnost (která nakazila i mnoho mých kněží) a sesadí Zlého z trůnu. Tehdy zavládne Kříž a na něm spolu se Mnou moji kněží.

Jestliže následovat Mne znamená zapřít sám sebe a vzít kříž, k tomu, aby se někdo stal druhým Mnou, aby získal a obdržel milost pro duše, je nutno kříž nejen nést, ale také být na něm přibit. (CC 51, 223-235)

Z knihy Conchita Cabrera de Armida:

Pán Ježíš o svých kněžích.

Přeložil PhDr. Lubomír Štula.

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2010. Str. 293-298.

(Redakčně upraveno)

Život s Bohem (8)

Bůh, přítomný v nás, přebývací v nás, žijící v nás... Dejme těmto výrazům jejich nejplnější význam. Která slova jsou však schopna vyjádřit tajemství ustavičného spolupřebývání a vždy se obnovujícího vzájemného společenství lásky, jímž se tři božské Osoby spojují a jímž touží spojit se také s námi v nitru naší duše?

V nás, teď, v této minutě Bůh Otec plodí svého Syna. Otec a Syn spolu vydechují Ducha Svatého.

Tato neviditelná a tajemná práce Největější Trojice, tvořící její vlastní bytí, se nyní, v přítomné minutě, neviditelně, ale zcela skutečně, děje ve mně.

Ve mně...

Zavírám oči... V těžce minutě, v tomto mžiku oka, v největší hloubce mého nitra, v tomto temném, avšak někdy tak podivně osvětleném podzemí, v němž se moje nejintimnější „já“ stále vynořuje a ztrácí, až mně samotnému uniká v nesčetných bludištích, poutajících mě k jiným bytostem, tam, u nejtenčího pramínku mého ubohého života prýští v tichosti nezměrný pramen nekonečného Života.

Naše víra je neustále bdělá. Tehdy slyšíme, jak v hloubi našeho nitra prýští nekonečný Život.

Snažme se vždy vírou objevovat a následovat nesčetné, viditelné či skryté potůčky nekonečného pramene, abychom jimi obohatili chudý pramen svého života.

Obdivujme nadevše ono udivující *consortium*, kterým mě Bůh činí účastným na nejdůvěrnějším tajemství svého bytí.

Na Božím plození Slova Otcem, které se děje ve mně, milostí se i já zúčastňuji. Milostí jsem zapojen rovněž do ustavičného vycházení Ducha Svatého z Otce a Syna v mé duši.

Consors divinae naturae.⁽¹⁾ Tato slova nám tuto skutečnost zjevují a potvrzují.

Akt, kterým poznávám Boha, vírou na zemi a v nebesích tváří v tvář, a akt, kterým Bůh zná sebe samého, jsou dva analogické úkony. Svátý Pavel a svátý Jan to potvrzují.⁽²⁾ V Bohu se tento úkon rovná plození Slova.

Totéž platí o lásce. Jsou to dva podobné úkony, z nichž úkon Boha se nazývá vydechováním Ducha Svatého.

Jak zázračně je tímto povýšena láska člověka, spadající tímto zaměřením (podle výrazu, který musíme hned opravit, jen co jej vyslovíme, ale který máme téměř právo vyslovit) do koloběhu skutečné *circumincessie!*⁽³⁾

* * *

Bůh je ve mně. Nemám tolik usilovat, aby Bůh žil mým životem, ale abych já žil jeho životem.

Skutečně, vyvarujme se toho, abychom Boha zavírali do svých mezí. To by bylo, jako bychom chtěli uvěznit oceán v malé skořápce, nezměrnost v naší malosti. Pamatujme na slova svatého Augustina: „*Habitat in te Deus, sed ut te contineat.*“ – Bůh přebývá v tobě, abys ty přebýval v něm.

Anglické slovo „*home*“ vyjadřuje určitou intimnost. Takto je použil P. Faber, když řekl: „Dělejme tak, abychom se v tajemném bytí Největější Trojice, která je naším věčným domovem (*home*), citili skutečně doma.“⁽⁴⁾

Copak Pán nežádal totéž od svaté Terezie od Ježíše: „Hledej mě v sobě. Anebo ještě lépe, hledej sebe ve mně“?

Přečteme si verše, které při této příležitosti velká karmelitánka napsala:⁽⁵⁾

„Nehledej sebe nikde mimo mě.“ (verš 2.)

„Ne po celé zemi, ale v sobě musíš mě hledat.“ (verš 3.)

„Ve svém srdci vždycky mě hledej!“ (verš 5.)

K tomu výstižné přirovnání (pravdivé, jen je mu třeba správně rozumět): nádobu naplněnou vodou a takto zcela ponořenou do oceánu. Sama obsahuje a současně je obsažena.⁽⁶⁾

Když stavěli kostel kláštera Oiseaux v Paříži, našli při kopání základů měděný medailon srdcovitého tvaru s obrazem Božského Srdce a se slovy: „*Bůh ve mně*“ na jedné straně a na druhé s obrazem Srdce Panny Marie a slovy: „*Já v Bohu.*“

Vryjme živými písmeny tato živá slova do svého srdce. „*Vos in me et ego in vobis.*“ – „Vy ve mně a já ve vás.“ (Jan 14,20) Dvě přítomnosti, které se navzájem druží. Oboustranné přebývání.

P. Natal ve své známé knize „O dokonalosti“ spolu se všemi učiteli duchovní

ho života doporučuje používání střeňných modliteb, abychom jejich pomocí navykli spojení s Bohem, a pro tento cíl navrhuje osobně tento námět: „Bůh je ve mně; já jsem v Bohu. On přebývá ve mně, já, zbožštěná kapka nicoty, ztrácím se v jeho nekonečném oceánu.“

Stručně vyjádřený program a obsah mé důvěrnosti s Bohem, které mohu dosáhnout: „Žít ve svém srdci v jeho srdci.“

(Pokračování)

Ze slovenského překladu
„Život s Bohem“
prof. Štefana Gregoroviče
původního titulu „*Vivre avec Dieu.*“
Vydal Posol Božského Srdca
Ježíšovo, Trnava 1948.

Český překlad -dd
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Česky: Účastný božské přirozenosti. [pozn. red.]

⁽²⁾ „*Sicut ego cognitus sum.*“ – „Potom poznám tak, jak jsem poznán.“ (1 Kor 13,12) „*Similes ei erimus ... videbimus eum sicuti est.*“ – „Budeme se mu podobat, protože ho uvidíme takového, jaký je.“ (1 Jan 3,2)

⁽³⁾ *Circumincessio*: Každá božská Osoba je přítomná všude tam, kde je jedna ze dvou ostatních. Nyní vidíme, v jakém přeneseném a současně zcela skutečném smyslu opravňují citované texty naše odvážné užívání tohoto slova. Potvrzují to také slova Pána Ježíše: „Jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě, ať jsou i oni v nás ... já v nich a ty ve mně.“ (Jan 17,21.23)

⁽⁴⁾ *Oevres Posthumes*, sv. I, str. 114.

⁽⁵⁾ „*Vie d'après les Bollandistes*“, 2. vyd., sv. II., str. 485.

⁽⁶⁾ Od jisté karmelitánky, poslušné dcery svaté Terezie: „Ó božský živote! Božský živote! Protékaj mojí duši a řid' všechny moje skutky! Tvoje luno, ó Bože můj, to je můj prvek! Život, který je v tobě, jako vylitá řeka rozlévá se na všechno, co dýchá. A já jsem jako to malé písečné zrnko, které na břehu čeká na příval vln, který je má odnést do oceánu. Ano, ochotně zanechám zde všechno a vrhnu se s celou duší do tohoto moře bez hranic. Ó Bože, dej, abych v tobě stoupala, v tobě vždy postupovala vpřed, dokud nebudu jedno s tebou.“ (*Souer Marie-Aimée de Jésus*, sv. I, str. 482)

Pondělí 25. 11. 2019

6:05 Pro vita mundi: Doc. RNDr. Jozef Mikloško, DrSc. (2. díl)
6:45 Cvrlikání (72. díl): Nevermore & Kosmonaut **7:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostným i nesvátostným **8:20** Otec Pio, tvůrce milosrdenství **9:15** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **9:30** Setkání s autoritami a diplomaty v Kantei: Návštěva papeže v Japonsku [L] **10:05** Chceme se vrátit domů **10:25** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **10:50** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, základy a svoboda **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá v Tokyó Dome: Návštěva papeže v Japonsku [P] **13:40** Štětcem a píšťalou **14:00** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **14:30** V souvislostech **15:00** Setkání s lidmi postiženými katastrofami v Bellesalle Hanzomon v Tokiu: Návštěva papeže v Japonsku [P] **15:45** Studio František: Návštěva papeže v Japonsku [L] **16:30** Setkání s mládeží v katedrále Panny Marie v Tokiu: Návštěva papeže v Japonsku [P] **17:35** Odkaz předků (4. díl): Morávka **17:45** Víra do kapsy: Žena v církvi **18:05** Vezmi a čti: Listopad 2019 [P] **18:25** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **18:40** Terra Santa News: 20. 11. 2019 **19:05** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl) **19:30** Řád svatého Huberta **19:50** Přijeme si ... **20:05** K jádru věci: S biskupem Václavem Malým [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) [P] **21:20** Srbsko: Semínko naděje **21:55** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **23:20** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odvážní **23:55** Noční univerzita: Energie v rukou **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 11. 2019

6:05 Poletuchy: Na skok do Kroměříže **6:50** Ars Vaticana **7:00** Pod lampou **9:05** Vezmi a čti: Listopad 2019 **9:25** V souvislostech **9:45** Noční univerzita: Energie v rukou **11:00** Muzikanti, hrajte **11:30** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **11:35** Klačunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **11:45** Přijeme si ... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **13:00** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **13:25** Kulatý stůl: Život v Japonsku **15:00** Návštěva Univerzity Sophia v Tokiu: Návštěva papeže v Japonsku [P] **15:40** Závěrečný ceremoniál na letišti v Tokiu: Návštěva papeže v Japonsku [P] **16:10** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprovázení svátostným i nesvátostným **16:35** Mezi pražci (81. díl): Listopad 2019 **17:20** Missio magazín: listopad 2019 **18:25** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (4. díl): O hloupém Pepánkovi **18:40** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **19:05** Záblesky nad Andami **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2019 [P] **19:50** Přijeme si ... **20:05** Klapka (110. díl): Klapka s Ing. Arnoštem Lukešem [P] **21:10** Řeckokatolický magazín (221. díl) [P] **21:25** Bolívie – V srdci Bolívie **22:00** Klávesové nástroje v proměných stáletí: Podzimní festival duchovní hudby 2019 [P] **23:15** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **23:30** Jak potkávat svět (73. díl): S Drahomírou Mičkovou **0:50** Terra Santa News: 20. 11. 2019 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 11. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2019 **6:25** Pro vita mundi: Gabriela Rajdusová **7:05** Rok vína **7:30** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, základy a svoboda **8:25** Srbsko: Semínko naděje **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:20** Ars Vaticana **10:30** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018, 2. díl **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **13:15** Setkání cisteritů v Lukově **13:30** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl)

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
- Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** K jádru věci: s biskupem Václavem Malým **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (16. díl): Práce pro rodiny jako poslání **15:35** Vezmi a čti: Listopad 2019 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2019 [P] **16:20** Cvrlikání (72. díl): Nevermore & Kosmonaut **17:30** Odkaz předků (4. díl): Morávka **17:45** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **18:45** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:55** Bible pro Severní Koreu **19:30** Terra Santa News: 27. 11. 2019 [P] **19:50** Přijeme si ... **20:05** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojjediná láska (1. část) **22:55** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **0:00** Generální audience papeže Františka **0:25** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 28. 11. 2019

6:05 Pro vita mundi: Doc. ThDr. Tomáš Novotný **6:45** Terra Santa News: 27. 11. 2019 **7:10** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **7:40** Klávesové nástroje v proměných stáletí: Podzimní festival duchovní hudby 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **9:30** Ars Vaticana **9:40** Kulatý stůl: Život v Japonsku **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cestujeme regionem Záhorie **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (17. díl): Ve zdraví i v nemoci **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2019 **16:30** Generální audience papeže Františka **16:50** Česká věda **17:10** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce **18:40** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:50** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **19:00** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 11. 2019 [P] **19:50** Přijeme si ... **20:05** Letem jazzem (5. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma „jazzové přesahy“ [P] **21:20** Odkaz předků (4. díl): Morávka **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** A. G. Aratunjan: Koncert pro trubku, C. Franck: Sedm slov Krista na kříži: Podzimní festival duchovní hudby 2019 **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 29. 11. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 11. 2019 **6:25** Pro vita mundi: Prof. MUDr. Květoslav Šipr, CSc. **7:05** Česká věda **7:25** Vezmi a čti: Listopad 2019 **7:40** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojjediná láska (1. část) **8:25** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **9:30** K jádru věci: S biskupem Václavem Malým **10:30** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **13:15** Setkání cisteritů v Lukově **13:30** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl)

14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **15:30** Harfa Noemova: Janáčkův máj 2015 – Den slezských varhan **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 11. 2019 **16:20** Srbsko: Semínko naděje **16:55** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (7. díl): O kráse **18:40** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:45** Sobecký obr **19:30** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **19:50** Přijeme si ... **20:05** Noemova pošta: Listopad 2019 [L] **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Krásné slovo otce Špidlíka (2. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 2. část **23:20** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **0:10** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **0:35** Bača Milan od Juraja do Šimona **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 30. 11. 2019

6:05 Pro vita mundi: P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (1. díl) **6:45** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **7:45** Noční univerzita: P. Petr Šíkula – Víra a mládí **8:25** Harfa Noemova: Janáčkův máj 2015 – Den slezských varhan **8:55** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **9:00** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **9:30** GOODwillBOY IV. (2. díl): Radio **10:10** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **11:05** Víra do kapsy: Výchova **11:25** Zpravodajské Noeviny: 28. 11. 2019 **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 27. 11. 2019 **14:30** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **15:00** Klapka (110. díl): Klapka s Ing. Arnoštem Lukešem **16:05** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **17:00** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **17:16** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau – Argentina **17:50** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **18:25** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:30** Klačunský pohádkový kuffík (7. díl): O kráse **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přijeme si ... **20:05** Outdoor Films s Petrem Ferry Kubátem (84. díl): Canyoning [P] **21:40** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost [P] **22:25** V pohorách po horách (69. díl): Krakova Hoľa – Nízke Tatry [P] **22:35** Živě s Noe [P] **23:50** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, základy a svoboda **0:45** Řeckokatolický magazín (221. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (2. díl) **6:45** Řeckokatolický magazín (221. díl) **7:00** Letem jazzem (5. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma „jazzové přesahy“ **8:15** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **8:25** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **8:55** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Thajsku a Japonsku [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přijeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Outdoor Films s Petrem Ferry Kubátem (84. díl): Canyoning **15:10** Muzikanti, hrajte **15:40** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojjediná láska (1. část) **16:25** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě [P] **16:55** Živě s Noe **18:05** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška [P] **18:10** Animované biblické příběhy: Mojžiš [P] **18:40** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **19:10** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Na prahu adventu [P] **19:50** Přijeme si ... **20:05** Missio magazín: Prosinec 2019 [P] **21:05** Má vlast: Vyšehrad [P] **22:30** V souvislostech **22:50** K jádru věci: S biskupem Václavem Malým **23:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 25. 11. o 8:00 hod.:
Apoštolská cesta Svätého Otca Františka do Japonska

Priamy prenos svätej omše z tokijského dómu.

Utorok 26. 11. o 21:15 hod.:
Irak – Bagdad: Počúvajte mučeníkov (dokument)

J. E. Warduni, biskup v Babylone, nám porozpráva, čo zostalo z pamiatok kresťanstva spred 2000 rokov. Ľudia zostávajú. Ich viera je ešte pevnejšia, lebo celú svoju nádej vkladajú do Krista.

Streda 27. 11. o 22:05 hod.:
Taizé

Záznam modlitby Taizé z Kaplnky TV LUX v Bratislave.

Štvrtok 28. 11. o 16:30 hod.: Večera u Slováka

Diskusná relácia nad nedelňým evanjeliom.

Piatok 29. 11. o 17:00 hod.:
Kulmenie (Jozef Kováčik: Agatha Christie)

„Vedela som, že chcem opraviť skleník. Zistila som si, koľko to bude stáť, a začala som premýšľať príbeh“ - hovorila o svojich prvých komerčných úspechoch svojich detektívok nekorunovaná kráľovná tohto žánru Agatha Christie.

Sobota 30. 11. o 19:00 hod.: faTAL (Radošovce)

Odkrývanie vzácných talentov v našich farnostiach.

Nedeľa 1. 12. o 11:00 hod.: Svätá omša z Radošoviec

Priamy prenos.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty Vás zve na MŠI SVATOU VE SLOVENSKÉM JAZYCE v pondělí 25. listopadu 2019

v 17 hodin. Celebruje P. Mikuláš Selvek OPraem., rodák z Lendaku pod Tatrami.

Po mši sväte posezení v Emauzích. Můžete přinést nějakou „slovenskou“ dobrotu (není podmínkou!), případně foto rodiště atd. Přijďte si zavzpomínat na libozvučnou slovenštinu a popovídat si.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
23. – 30. LISTOPADU 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 11.		PO 25. 11.		ÚT 26. 11.		ST 27. 11.		ČT 28. 11.		PÁ 29. 11.		SO 30. 11.			
Antifona	730	824	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1673	1892		
Žalm	786	884	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	730	825	738	833	738	833	738	833	738	833	738	833	1598	1811		
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1599	1811		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	731	826	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1599	1812		
Antifona k Zach. kantiku	731	826	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1600	1812		
Prosby	732	826	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1675	1894		
Závěrečná modlitba	732	827	939	1050	954	1067	970	1084	986	1102	1002	1120	1600	1812		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834		
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1676	1895		
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1600	1812		
Nešpory:																
	SO 23. 11.															
Hymnus	727	821	727	821	740	835	740	835	740	835	740	835	41	39		
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	45	43
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	808	908
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	45	43
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	45(A)	43(A)
Prosby	729	824	737	832	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	46	44
Záv. modlitba	732	827	732	827	948	1061	963	1077	980	1095	996	1113	1012	1130	48	46
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 24. 11. – slavnost Ježíše
Krista Krále

1. čt.: 2 Sam 5,1-3

Ž 122(121),1-2.4-5

 Odp.: srov. 1 (*Do domu*
Hospodinova půjdeme s radostí.)

2. čt.: Kol 1,12-20

Ev.: Lk 23,35-43

Pondělí 25. 11. – nezávazná
památka sv. Kateřiny
Alexandrijské

1. čt.: Dan 1,1-6.8-20

Dan 3,52.53.54.55.56

 Odp.: ... *chvályhodný*
a svrchovaně velebený navěky.

Ev.: Lk 21,1-4

Úterý 26. 11. – ferie

1. čt.: Dan 2,31-45

Dan 3,57.58.59.60.61

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,5-11

Středa 27. 11. – ferie

1. čt.: Dan 5,1-6.13-14.

16-17.23-28

Dan 3,62.63.64.65.66.67

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,12-19

Čtvrtek 28. 11. – ferie

1. čt.: Dan 6,12-28

Dan 3,68.69.70.71.72.73.74

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,20-28

Pátek 29. 11. – ferie

1. čt.: Dan 7,2-14

Dan 3,75.76.77.78.79.80.81

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,29-33

Sobota 30. 11. – svátek
sv. Ondřeje

1. čt.: Řím 10,9-18

Ž 19(18),2-3.4-5

 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

Ev.: Mt 4,18-22

PŘÍPRAVA DĚTÍ NA VÁNOCE

24 VÁNOČNÍCH PŘÍBĚHŮ • ČEKÁM S DĚTMI NA JEŽÍŠKA

*Z francouzštiny přeložila Jiřina Králová
Redigovala Ludmila Martinková
Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Klasické vánoční a adventní příběhy s poetickými obrázky. Biblické o Ježíškovi, Marii a Josefovi, pastýřích, Herodovi i mudrcích. Poetické o vánoční jedličce, štědrovečerních zvycích i dobrotách. Poučné a napínavé o vánočním štěstí, oslíkovi u jesliček a svatém Mikuláši. Na narození Ježíška se tak malí čtenáři mohou těšit s tímto čtecím adventním kalendářem.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 203x225 mm, křídový papír, 80 stran, 299 Kč*

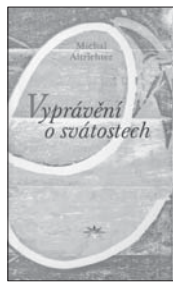
K PROHLoubENÍ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

MALÁ DUCHOVNÍ CVIČENÍ • 60 INSPIRATIVNÍCH KARET PRO VÁŠ DUCHOVNÍ ŽIVOT
Wojciech Werhun SJ

Kapesní příručka pro osobnostní a duchovní růst. Soubor cvičení založených na tradici sv. Ignáce z Loyoly. Jednotlivá cvičení si lze přizpůsobit dle aktuální potřeby, je dobré probrat to i se svým duchovním vůdcem. Balíček (krabička) obsahuje 56 jednotlivých karet s jednoduchými cvičeními, rozdělenými do osmi kategorií – Boží láska, Láska k sobě, Láska k druhému, Životní poslání, Modlitba, Utřídění pocitů, Následování Ježíše, Duchovní rozlišování. Součástí balíčku jsou také 4 karty s pokyny, jež pomůžou s lepším využitím ostatních karet.

*Karmelitánské nakladatelství
Balíček s kartami, karton, 75x105 mm, 249 Kč*

VYPRAVĚNÍ O SVÁTOSTECH

Michal Altrichter • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová • Recenzenti prof. ThDr. Ladislav Csontos, PhD., a Peter Beresh, Th.D.

Text o jednotlivých svátostech církve nabízí cenné podněty k duchovnímu životu. Opírá se o předchozí zkušenost klasiků spirituální teologie. Jde o praktické uchopení tématu zkušeným jezuitským knězem, vyučujícím na Teologické fakultě UP v Olomouci.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 110x180 mm, 112 stran, 110 Kč*

MEDITACE O BIBLICKÝCH MÍSTECH

SVATÁ ZEMĚ • Z POUŠTĚ DO JERUZALÉMA SRDCEM, VZPOMÍNKAMI, ROZJÍMÁNÍM A MODLITBOU

Prokop Siostrzonek • Fotografie Stanislav Příbyl • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Předmluva Petr Křížek, teolog a zakladatel CK Křížek

Meditace o místech, kde se setkávali a setkávají lidé s Bohem a Bůh s lidmi. Břevnovský arcipat Prokop Siostrzonek nabízí nejen zajímavé informace o Svaté zemi, ale především osobní prožitek, který čtenáře inspiruje k jeho vlastní meditaci. Jeho úvahy ocení všichni ti, kteří se do Svaté země vydávají a knížku přibalí do svého zavazadla. Poslouží však stejně dobře i těm, kdo tam nevyrazí, avšak biblická místa nosí ve svém srdci. Postřehy a úvahy otce Prokopa jim tato místa přiblíží skoro tak, jako by tam osobně byli.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x190 mm, křídový papír, 192 stran, 245 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrace značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.